

عنوان مقاله:

بررسی جایگاه دلبستگی به مکانهای آیینی

محل انتشار:

دومین همایش ملی معماری و شهرسازی اسلامی (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

سارا عالم - دانشجوی کارشناسی ارشد مهندسی معماری دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات اردبیل

وحید وزیری - استادیار گروه آموزشی مهندسی معماری دانشگاه محقق اردبیلی

علی رضایی شریف - استادیار گروه آموزشی علوم تربیتی دانشگاه محقق اردبیلی

خلاصه مقاله:

فضاهای آیینی خصوصا مساجد، امامزاده ها و سایر اماکن مذهبی دیگر بعد از اسلام مورد توجه خاصی قرار گرفتند و با معماری متفاوت خود حس دلبستگی را در افراد ایجاد می کردند. نوع فعالیت در این فضاها که برگرفته از باورها و اعتقادات انسانی است و سبب شده که مکانها و فضاهایی که برای این فعالیتها در نظر گرفته شده اند از اهمیت خاصی برخوردار باشند. دلبستگی به مکان نوعی درهم تنیدگی احساسات و عواطف انسانی نسبت به محیط است و به عنوان مولفهای تاثیرگذار علاوه بر تامین امنیت، از روابط اجتماعی و فرهنگی جامعه در یک مکان مشخص حمایت کرده و باعث یادآوری خاطرات گذشته شده و راهی در جهت ارتقاء هویت افراد است. کیفیت معماری مکانهای آیینی و طرح کالبدی، یکی از عوامل محیطی موثر در حس دلبستگی به مکان و کاربران محیط است و به صورت عاملی ادراکی با بر استفاده کنندگان تاثیر میگذارد. طرح کالبدی مکانهای آیینی با القاء زیبایی و هویت و ایجاد تصاویر ذهنی و تسهیل برخی فعالیتها و روابط اجتماعی و ایجاد رضایتمندی در کاربران بر شکلگیری نسبی حس دلبستگی به مکان موثر است. این مقاله در پی پاسخ به این سوال است که چه عواملی در دلبستگی به مکانهای آیینی موثر است و ما به ازای فعالیتی و کالبدی برای افزایش حس دلبستگی به مکان چیست. این مقاله سعی دارد عوامل موثر در دلبستگی به مکان را در فضاهای آیینی مورد بررسی قرار داده و نقش دلبستگی به مکان را در این فضاها مورد مطالعه قرار دهد و راهکارهایی را در دو بعد فعالیتی و کالبدی برای تداعی و متبلور ساختن حس دلبستگی به مکان ارائه دهد. این راهکارها نقش موثر و تعیین کنندهای در افزایش حس دلبستگی به مکان دارد و گامی به سوی ارتقاء هویت در فضاهای شهرهای اسلامی ایرانی در پی خواهد داشت

کلمات کلیدی:

معماری، دلبستگی به مکان، هویت، مکانهای آیینی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/289570>

